

Så vidt jeg har forstået, er det på grund af, at man har ændret udbetalingerne af pensioner til plejehjemsbeboere. Hvor man før udbetalte lommepenge, udbetaler man nu pension. Som jeg sagde før, er det ikke særlig afgørende for os, om det bliver gennemført eller ej.

Men jeg vil alligevel understrege endnu en gang, at det, det drejer sig om, er, at der måske vil blive ganske få, som stadig væk har deres hjem, der vil komme til at betale. Det vil så være folk, der har mange penge. Rigtig mange penge. For disse udgifter bliver selvfølgelig efter forslaget fratrukket, før der kan blive tale om betaling på sygehusene. Lad mig sige én gang mere: Det er få, det drejer sig om, og det vil stort set kun være plejehjemspatienter. Det vil så sige, at hvis ikke man tog betaling, f.eks. efter et halvt år, så vil man opspare en kapital dér, og det er klart, det kan arvingerne jo selvfølgelig så nyde godt af og slås om efterfølgende. Men det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Jan Kjøpke Christensen forskertser jo ikke nogen chance for at gå og kræve brugerbetaling i alle mulige sammenhænge. Derfor synes jeg ærligt talt – selv om jeg er enig i, at det er for dårligt, at der er en brugerbetaling her – at det er et udtryk for lidt usmagelig populisme fra Fremskridtspartiets side, at man nu slår sig op på det her, når man ellers til enhver tid forsøger at gøre både sygehusvæsenet og sygdom til en vare i enhver henseende. Det er da interessant, men det er den måde, som Fremskridtspartiet har det med at lancere politik på.

(Kort bemærkning).

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Mage til, undskyld jeg siger det, sludder skal man lede længe efter med hensyn til det, den sidste ordfører sagde.

Hvis ordføreren havde været i Tinget nogle flere år, havde fulgt med i, hvad der foregik her i Tinget, i, hvilke forslag der er kommet fra Fremskridtspartiet, så tror jeg nok, at hr. Bruno Jerup ville sige nogle helt andre ord her fra talerstolen om Fremskridtspartiet. Netop f.eks. på pensionsområdet, pensionistområdet, sygdomsområdet ved hr. Jerup garanteret – for så meget tror jeg alligevel at hr. Jerup har fulgt med – at her er et område, hvor vi ikke går ind, heller ikke med alternativ finanslov osv., og sparer. Så det håber jeg at hr. Jerup måske vil

sætte sig lidt mere ind i, inden hr. Jerup udtaler sig næste gang.

Fremskridtspartiet går naturligvis ind for brugerbetaling, men vi siger, når der skal indføres brugerbetaling, at så må det også være således, at borgerne har de flere kroner i lommen til at betale den brugerbetaling med, så de frit kan vælge, hvad det er, de vil bruge pengene til – men ikke på sundhedsområdet.

Vi ønsker fortsat offentlige sygehuse, og vi ønsker, at det skal være gratis; det skal ikke koste at være syg i dette land. Den holdning har vi altid haft, og den vil vi fortsat have, så længe jeg har indflydelse på Fremskridtspartiets politik. Det kan jeg garantere for.

Så vil jeg nok sige, at det, vi nu hører fra hr. Graversen, er, at det ikke er særlig afgørende det her, for det drejer sig om meget, meget få patienter, og de, der endelig kommer til at betale, er borgere, der har en god økonomi i forvejen, så lad os bare tage lidt fra dem. Dér vil man gerne gøre forskel; man ser altså på dem, der virkelig har økonomien i orden. Så vil jeg gerne have at vide af hr. Graversen, hvor grænsen går. For det er jo sådan noget diffust noget at stå her fra talerstolen og sige, at de, der sidder økonomisk godt i det osv., godt kan få lov til at betale, mens de, der så har lidt mindre, ikke skal betale. Jeg synes, at uanset om det er arbejdsmand Petersen eller om det er folketingsmedlem den ene eller den anden, så skal det selvfølgelig ikke koste noget at være indlagt på et sygehus, heller ikke hvis man er længerevarende indlagt.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det er hr. Graversens bemærkninger, der kalder mig herop.

Den tankegang, som vel ligger bag ved bl.a. en anden del af lovforslaget her, er vel, at mennesker, som er blevet behandlet på et sygehus, og som er færdigbehandlede, uanset om det er fysisk eller psykisk, ikke skal opholde sig længere på sygehuset; de skal være derhjemme eller på plejehjem eller andetsteds. Jeg går ud fra, at det var den tankegang, som lå bag her. Men jeg synes, når der her er tale om at opkræve penge for kost og logi, at så blandes tingene godt og grundigt, og man siger, at det er mennesker, som ikke er egnede til at komme tilbage til deres eget hjem. Det kan vel være, men så er konklusionen da ikke, at de så skal blive på en venteaftdeling eller på et sygehus og betale for kost og logi, som om de var på et plejehjem.